

اهداف آرمانی (فلسفی) حاکم بر آموزش و پرورش سوریه و ایران (یک مطالعه تطبیقی)

یوسف ادیب^۱، قمر محمد خربوطلی^۲

۱-استاد دانشکده علوم تربیتی - دانشگاه تبریز

۲-دانشجوی دکتری دانشکده علوم تربیتی - دانشگاه تبریز

چکیده

نظامهای آموزشی نقش بسیار مهمی را در تربیت و پرورش نیروی انسانی و رشد و توسعه کشورها ایفاء می نمایند. به همین خاطر به آموزش و پرورش اهمیت زیادی داده شده است تا از لحاظ کمی و کیفی رشد پیدا بکند. برای اعتلای کیفی و کمی آموزش و پرورش هر کشوری ابتدا باید دریافت که فلسفه حاکم بر نظام آموزشی آن کدام است، زیرا تعیین خط مشی های آموزشی باید همواره بر اساس نظام فلسفی حاکم بر آن باشد. با مطالعه اهداف آرمانی می توانیم برنامه درسی هر کشور را درک بکنیم. چون جنبه فلسفی-عقیدتی داشته و بسیار کلی و تجربیدی هستند. در این مقاله تلاش شده اهداف آرمانی دو کشور جمهوری اسلامی ایران و جمهوری عربی سوریه بررسی شوند، و مکتب های فلسفی حاکم بر سیستم ها آموزشی این دو کشور مشخص شوند. که یافته ها نشان دهد اینکه بیشتر مبانی اصلی فلسفه حاکم بر آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران اسلامی است ولی از مکاتب دیگرمانند پراگماتیسم هم متأثر است. اما فلسفه غالب بر نظام آموزشی سوریه ملی گرایی است که هدف آرمانی غالب هدف آن ترقی بخشیدن منافع ملت عرب است و باز از مکاتب فلسفی دیگر تحت تاثیر قرار گرفته است. یافته اصلی که اینجا وجود دارد اینکه ما باید اهداف آرمانی هر سیستم آموزشی بر مبنای مکاتب فلسفی که با همدیگر تعارض ندارند.

واژگان کلیدی: اهداف آرمانی، اسلام گرایی، ملی گرایی، پراگماتیسم